

ВОИНИТЕ ОТВѢЩАВАТЪ НА АЛЕКСАНДРА.

Македонците като чѣли дѣмыте Александрови, застрепѣралисе много и рекли: Царь Александре, нѣ пѣ-добрѣ ѣмамѣ да ѣзмрѣме сички днѣсь, нѣжели ты да пострадаши нѣщо. Злѣто помышленіе не ѣ стъ насъ, а ми стъ Персыте, зашѣо тѣи като що съ безсилни, и като жены, оуплашилисе стъ не-прѣятелыте.

АЛЕКСАНДРОВО НАМѢРЕНІЕ.

Александръ като чѣлъ, зашѣо злопомышленіето было стъ Персыте, расшѣрдилъ ѣмъ се, повелѣлъ ѣ облѣкли ѣмъ жѣнски дрѣхи, а главыте ѣмъ оувѣили съ чѣрвѣны кѣрпи, който нѣсатъ ѣ до днѣсь Персите. Послѣ повелѣлъ на войскѣата си да се вохрѣжи, написалъ а, ѣ намѣрилъ б: мѣллона, писалъ на Персіа на Фѣлона ѣ на Сѣлевка така.

АЛЕКСАНДРЪ ПИШУВА НА ФѢЛОНА.

Александръ царь на-царѣтата, на возлюблен-ный ми Фѣлона ѣ Сѣлевка. Да знѣете зашѣо сичкѣ-штъ свѣтъ видѣхме, ѣ вѣрнахмесе здравѣ: Дой-дѣхме на Индіа, ѣ ще се бѣеме съ Пѣра. Но като що видѣте писмѣото ми, да дѣйдете най малко сосъ сичката западна войскѣа на Индіа.